

Den i föreliggande rapport presenterade metodiken gör det möjligt att experimentellt bestämma såväl hela beklädnadens som varje enskilt plaggs bidrag till totala värmeisolationen, då plaggen ingår som komponenter i en hel beklädnad.

Till skillnad från tidigare metodik, som använts vid liknande bestämningar (se FOA 1 rapport dnr 1376-8508, 1959), ger det här skisserade mätförfarandet möjlighet att eliminera de besvärande personolikheterna (jfr FOA 1 rapport nr A1051-F151, 1963), varav följer att endast ett fåtal försökspersoner behövs för att erhålla signifikant utslag.

Då härtill kommer, att metoden ger noggranna värden och säkra utslag för mycket variationer i värmeisoleringsförmåga, anses den här presenterade skiktprincipen vara ett stort framsteg vid bedömningen av beklädnadspersedlars köldskyddande effekt.

Metoden är väsentlig bl a då det gäller att bedöma plagg av nya material. Resultaten har visat att skiktprincipen ger reproducerbara värden för små skillnader i värmeisoleringsvärden hos ett plagg även då mätningarna göres i högst varierande rumstemperaturer.

Förenklingar har vidtagits beträffande det tekniska utförandet, som gör det möjligt att använda metodiken på personattrapp för rutintest med relativt liten insats av apparatur och personal.

Osäkerheten i angivna temperaturkvotvärden antages uppgå till maximalt 0,01 vilket är att hänskjuta främst till påklädningsolikheter. Detta tillåter särskiljandet av plagg, som är ganska jämbördiga i värmeisoleringshänseende.